

Nevaren tat iz Avstrije pod ključem. Mariborski policiji je padel v roke Ivan Hofer, 27 letni avstrijski državljani, ki se je izdajal za trgovca iz Monakovega in je popival ter jedel po mariborskih gostilnah in kavarnah, a ni nič plačal. Na policiji so Hoferju dokazali, da je leta 1935 na Bregu pri Ptujju ogoljufal nekega trgovca za 500 Din, 7. junija istega leta je ukradel mariborskemu krčmarju Hometerju 6000 dinarjev vredno motorno kolo, letos pa 16. marca odpeljal posestniku Mihaelu Peseku pri Muti tri jurje vredno kobilo iz hleva in jo je hotel pretihotapiti v Avstrijo. Na meji so mu kobilo zaplenili avstrijski financarji. Hoferja je predala policija sodišču.

Dva vloma v eni noči — prijet vlomilec. V okolici Maribora sta bila v noči 27. IV. izvršena dva vloma, iz katerih se da sklepati, da so ju zagrešili isti storilci. Najprej so se pojavili vlomilci na Pesnici, kjer so se lotili občinske pisarne. Iz okna so iztrgali železni križ in so se spiazili v občinsko pisarno. Med tem ko so pustili železno blagajno na miru, so preiskali vse omare ter predale. Odnegli so iz kovčka razne spise in 100 Din. — Koj za tem so najbrž isti vlomilci obiskali trgovino trgovca Jožefa Perko na Košakah. Odstranili so nasilno drog na vratih v trgovino in vrata so odklenili z vitrihom. Iz trgovine je zginilo z vlomilci razno specerijsko blago in 200 Din. Še v isti noči je padel eden od storilcev stražniku v roke. Ne daleč od broda v Melju je opazil stražnik dva moška z večjimi paketi, ki sta čakala na čoln. Med tem ko je eden koj pri pogledu na policaja zbežal, je zagrabil stražnik drugega. Prijeti je 40 letni tapetnik David Mauko, ki je tudi povedal ime pobeglega tovariša, kateri se piše Iv. Vukovnik s Tezna in je krojaški pomočnik. Pri Mauku so dobili en del pri Perku pokradene špecerije.

Drugi vlomilec prijet. Zgoraj poročamo o vlamu v občinsko pisarno na Pesnici in v trgovino Perko na Košakah. Pri brodu v Melju je prijel stražnik enega od vlo-

Obhajilne podobice!

Naj bo še tako huda kriza, na najboljši dan svojega življenja naj ima vsak človek trajen spomin! Zato priporočamo gg. duhovnikom, šolam in tudi staršem, da preiskrbijo otrokom spominsko podobo na 1. sv. obhajilo. Posrečilo se nam je dobiti zelo lepe in cenene slike:

Male podobice 100 komadov Din 12.—

Velikost 19×14 cm po Din 1.—

Velikost 20.5×14 cm po Din 1.50.

Velikost 22×14.5 cm po Din 1.75.

Velikost 28×18 cm po Din 2.—

Velikost 27×17.5 cm po Din 2.25.

Velikost 28×19 cm po Din 2.50 in Din 3.—

Velikost 39×25 cm po Din 3.— in Din 5.—

Vse slike so umetniške, lepo in okusno barvane, imajo slovenski napis.

Naročila sprejema Tiskarna sv. Cirila v Mariboru in v Ptujju.

milcev, drugi je pa pravočasno utekel, a je izdal njegovo ime aretirani Mauko. Žandarji na Pobrežju so sedaj izsledili še tudi drugega tička v osebi krojaškega pomočnika Ivana Vukovnik.

Težje poškodovana v pretepu. V Puščavi so se stegli vinjeni fantje. V pretepu sta bila težje ranjena 33letni gozdni delavec Jožef Ledinek in 30letni hlapec Anton Juhart.

Hudobija. Ko se je vračal avtobus št. Lenart — Maribor na večer iz Maribora, so mu položili še neodkriti hudobneži — brzozjavni drog čez cesto. Duhaprisotnost šoferja je preprečila največjo nesrečo, ker je bil avtobus poln potnikov.

Vlom v trgovino. Še neizsledeni in srečno pobegli nočni vlomilci so obiskali v Žepovcih pri Apačah trgovino Katarine

Holzapfel. Odnegli so več manufakture in drugega blaga.

Smola zagrebških tihotapk. V vlaku Maribor—Zagreb so zaplenili orožniki Zagrebčanki Valentini Istinič 6 kg saharina, Istiničeva je imela spremljevalko v osebi Zlate Krajančič. Tovarišica se je izognila orožniški preiskavi v vlaku na ta način, da je izstopila v Poljčanah, kjer so jo zopet prijeli žandarji in so ji odvzeli 6 kg saharina. Zagrebški tihotapki sta bili oddani mariborski carinski oblasti.

Vlomilci pregnali zasledovalce s strelj. Pri Sv. Antonu v Sl. goricah so se lotili drzni nočni vlomilci poštnega urada. Odprli so vrata na uradu s ponarejenimi ključi in so vdrlj v pisarno. Veliko železno blagajno so pustili na miru, ker najbrž niso imeli orodja za ta vlom. Nasilnim potom so vdrlj v miznico, iz katere so odnesli denarja in znamk za 500 Din. Pri tatinškem poslu so delali tak ropot, da so se prebudili hišni prebivalci, kjer je poštni urad. Ljudje so začeli klicati na pomoč sosede. Svedrovci so se preplašili, zbežali navzdol in preganjalci so jo ubrali za njimi, da bi jih prijeli. Vlomilci so se otresli zasledovalcev s strelj in so zaenkrat srečno ušli.

Zagonetno krvavo dejanje. V Bukovcih pri Ptujju so našli zgodaj ob cesti še malo živega Jožefa Zelenik, posestniškega sina od Sv. Marka. Nekdo ga je udaril po glavi s topim predmetom in mu je prebil lobanjo. Zelenika so prenesli s ceste v najbližjo hišo posestnika Alojzija Slana. Tam je udarjeni kmalu izdihnil. Kraj ceste, kjer je bil izvršen uboj, so našli sekuro, s katero je opravil zahrbtni napadalec svoj posel. Zelenikovo truplo so prenesli v mrtvašnico na pokopališču pri Sv. Marku, kjer je bilo sodno razteleseno.

Zrtev pretepa. Pri Sv. Marku niže Ptujja so se spoprijeli pijani fantje. V pretepu je dobil 19 letni posestnikov sin Konrad Čuš iz Stojnecv zaboljaj v levo nogo in so ga oddali v ptujsko bolnico.

Tatinska potepuha. Te dni sta se oglašila v minoritskem samostanu v Ptujju po-

Nerazdrobljivo steklo?

Pred leti so polzkušali napraviti nerazdrobljivo steklo za šipe. Polzkušali so s pravim steklom in deloma s celonom. Zdaj pa pride v promet nova snov, ki se ne drobi in se tudi razbiti ne da. To pa seveda ni steklo, marveč popolnoma čista in prozorna umetna smola. Ta snov se da prav brez vsake nevarnosti rezati z navadnim orodjem. Lahko jo krivite, vrtate, prebijate, poljubno, če jo upogibate v vroči vodi, ohrani stalno takšno obliko. Pri vsem tem pa je zelo lahka in vsestranska uporabna.

Pri 63 m globokem skoku v vodo se ubil V San Francisko v Združ. ameriških državah se je hotel pokazati pred občinstvom kot

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

17

»Le počasi! Počasi se daleč pride,« je potegnil možic. »... Torej kaj je novega? Najprej te moram okregati. Nič ne zajdeš več k Cenci, moji sestri, ki ti je vendar kakor mati.«

»Res! Ze dalj časa nisem bil pri nji. Pozimi, ko imam z gamsi toliko skrbi, težko kam pridem. Čim bo sneg skopnel, jo bom obiskal. Ta čas mi jo lepo pozdravi!«

»Le sam ji nesi pozdrave! Cenca je bolna.«

»Kaj, bolna? Menda vendar ni kaj huđege? Bo-lehna je bila zmeraj.«

»Zdaj pa je zares bolna. Padar pravi, da vigredi ne bo čakala.«

»Kaj pa ve tak padar!« je dejal jagar jezno in je mrko zastrmel predse.

Novica ga je hudo zadela, čeprav se je zatajeval, da ni pokazal, kaj je čutil. Kajti Cenco, ki mu je bila kakor prava mati, je imel rad.

»Ne bom se vrnil čez Sleme. Pojdem po dolini; prepričal se bom, da z materjo ni tako hudo,« je rekel zamolklo.

»Cenca sama čuti, da ji prihaja poslednja ura,« je pripovedoval Gašpar. »Testament je že napravila.«

»Tako, tako!«

»In kaj misliš, koga je postavila za dediča?«

»To me ne briga.«

»Pa prav tebe mora brigati; saj tebi je vse zapustila. Vse ti je zapisala: hišo, svet in ves denar do zadnjega.«

»A tako,« je menil jagar nemarno, in vendar bi bil Gašpar mogel prvi trenutek videti, kako se je jagru za hip razjasnil obraz.

»Ali te nič ne veseli?« je poprašal možic.

»Kaj mi boš drugega še povedal?«

»Nič!« je odvrnil mojster, ki ga je užalilo, da se je jagar tako malo zmenil za to, kar mu je doslej povedal.

»Saj si vendar rekel, da veš nekaj novega.«

»Kaj pa še hočeš? Bi prej sneg osmodil, ko tebe vžgal.«

»Haha! Pij, stari! Na zdravje!«

»Misliš, da mi boš z vinom razvezal jezik? Ne, tako prebrisan sem jaz tudi:

Je kupica prva, da zdravje nam da;
je kupica druga, smo vesel'ga srca.
Al' kupica tretja, nam jezik zbezlja,
in kupica štrta: se svinja kozla.«

»Torej le še veš nekaj zame.«

»Danes ne vem nič drugega, ko le to, da za trudne ljudi in zdelbene voli ni boljšega ko zdravo

tepuha, prosila sta jesti, kar sta tudi dobila. V ugodnem trenutku sta izmaknili v pralnici več perila. Na dravskem mostu sta pometala od ukradenega v reko, kar ni bilo za njiju. Nekemu moškemu, ki je prišel mimo, sta ponudila štiri žepne robce in sta ga nagovarjala, naj bi jima bil na pomoč pri vlovu v Ptuj, od katerega sta si obetala sedem jurjev. Nagovarjani je javil začevo policiji in ta je hitro prišla kradljiva tička.

Sin devetkrat zabodel očeta. V Grmu pri Podzemlju v Beli Krajini se je zgodil zadnje dni aprila zločin, kakršnega ne pomnijo tamošnji prebivalci že bogznaj kako dolgo. Pri posestniku Jožefu Bajuku, ki biva v Selih pri Semiču, živita kot prevžitkarja oče in mati. Gospodar Joža je prodal na Grmu gospodarsko poslopje. Proti prodaji so bili vsi domači in tudi njegov oče. Ko so prišli delavci razdirati poslopje (pod), da bi ga odpeljali, je prispel tja tudi Bajukov oče, da bi v zadnjem hipu preprečil prodajo. Ker je oče nagovarjal sina, naj ga posluhne, ga je nečloveški sin bliskovito devetkrat zabodel. Od številnih zabodljivcev sta dva smrtno nevarna, ker sta starčku udprla pljuča. Očetu je priskočil na pomoč Jožetov brat Martin, ki je imel toliko duhaprisotnosti, da je divjaškega brata odtrgal od očeta in ga je pri tem močno ranil po obrazu. Navzoči delavci niso utegnili poseči v družinsko žaloigro, ker se je vse tako hitro odigralo. Smrtnonevarno ranjenega očeta so prepeljali v bolnišnico v Novo mesto, nasilnega sina so oddali v zapor.

Neznanec ukradel delavcu ves denarni prihranek. V Družmirju pri Šoštanju je na podstrešju še neodkrit vlomilec in tat iz skrinje izmaknil delavcu Jožefu Žurmanu celotne prihranke v znesku 31 jurjev. Okradeni je zelo varčen in je pred nedavnim prodal podedovano zemljišče.

Družinski oče obupal. Iz Vranskega poročajo: Ustrelil se je Ignac Zorko, oskrbnik in gozdar pri dr. Robiču. Obupani je bil star 29 let ter zapušča ženo z otrokom.

Izpred sodišča.

Krvav zaključek družinskih preprirov pred sodniki. Pred senatom okrožnega sodišča v Mariboru je dajal te dni odgovor radi uboja svaka 31 letni delavec Iv. Vrbnjak iz Moravcev pri Ptuj. Obtoženi se je priženil pred petimi leti k Trstenjakovim. Kmalu so nastali prepri med njim ter taščo Jero Trstenjak in svakinjo Elizabeto, ker so vsi prebivali pod isto streho. Kadar koli je bil kreg ali spopad v hiši, so poklicali na pomoč v bližini stanujočega svaka Franca Trstenjak, kateremu je uspelo, da je pripravljeno se razmiril. Letos na Jožefovo so se pri Trstenjakovih skregali in spoprijeli. Kakor hitro pa se je prikazal v hiši pomirjevalec Franc, mu je zasadi Vrbnjak žepni nož v trebuh. Zabodeni je drugi dan podlegel poškodbi. Pred sodniki se je izgovarjal Vrbnjak s silobranom in je bil radi uboja obsojen na pet let.

Smrtonosen udarec z motiko pred sodniki. Pred sodnim senatom v Celju je dajal 27. aprila odgovor radi uboja Jožef Štrigl, 22 letni posestnikov sin od Sv. Florijana pri Šoštanju. Letos 30. marca je udaril v Topolšici z motiko po glavi Ivana Laha. Udarjeni je 3. aprila umrl radi počenja lobanje. Obtoženec se je izgovarjal s silobranom češ, da ga je hotel Lah udariti s topim predmetom in ga je on samo prehitel. Štrigl je bil obsojen na tri leta in na 500 Din povprečnine.

Slovenska Krajina.

Nov list, in sicer »Oglasnik« za prekmursko duhovščino smo dobili. Urejuje in tiska se v D. Lendavi. Ga priporočamo! Stane letno 30 Din.

Kdo je preprečil otroški tabor v Turnišču? Ta tabor so za leto 1935 zamislili »goreči duhovniki«. Na dekanijski konferenci v Bogojini je bila na dnevnem redu tudi ta točka. Nekateri starejši duhovniki so imeli resne porgisleke proti taboru, ki bi se naj vršil 15. avgusta — torej v največji vročini in na veliko prošenje v Turnišču. G. dekan je izjavil, da če ni soglasja, da tabora ne bo. To je resnica, vse drugo je ne-

resnica. Torej tudi ni res, da bi »prosveta« preprečila ta otroški tabor.

Kdo je odgovoren? Na fantovskem taboru v Črensovcih so se baje fantje in dekleta »ščipala« in temu da je krivo Prosvetno društvo v Črensovcih, ki je priredilo fantovski tabor. Tako?! Juda Iskarijot se je obesil, Kristus ga je pozval v službo; ali je torej Kristus kriv njegovega greha? Jugoslovanski škofje so določili evharistični kongres v Ljubljani; če so se kje tudi ob priliki tega kongresa zgodile kakšne nerodnosti, ali so škofje krivi tega ali mogoče papež, ki je celo poslal odposlanca na ta kongres? Pred več leti so na Stajerskem ubili dva fanta, ko je imel g. J. novo mašo; ali je on kri. tega greha, ker je povzročil, da so se fantje zbrali? Itd. Prosim vas, to je dosledno! Na fantovskem taboru je bilo nad 500 obhajil fantov in mož, ali ni bilo s tem in marsičem drugim narejenega marsikaj dobrega? Naši ljudje niso tako zabiti, kakor morda še kdo misli, in zato ne požrejo vsega, kar jim kdo nadrobi.

Salamenci. Čitali smo, da je v Mačkovcih slaba cesta, pa tudi mi se lahko potožimo s tako ali pa s še slabšo cesto. Od gostilne Peček proti Sebeščanu je taka cesta, da bi jo bilo dobro fotografirati in sliko poslati na svetovno razstavo. — Je sploh neumna navada na Goriškem, da zemlja in blato iz cestnih jarkov mečejo na cesto in tako le ceste zapravijo, ne pa popravijo.

Sobota. Prejšnji teden je obiskal našo gimnazijo g. kanonik dr. Žagar iz Maribora. Prišel je nadzorovat našega mladega, agilnega kateheta g. Šostareca.

Sv. Sebeščan. Dve vrli članici Prosvetnega društva, Fanika in Linika, sta stopili v zakonski stan. Fanika je odšla k Sv. Benediktu in jo bo naše društvo zelo pogrešalo. Obema obilo božjega blagoslova v zakonu!

Pobesneli pes. Klatil se je po naši Krajini, ugriznil tu in tam; prišel v drug kraj, pokazal na zunaj lepo vedenje in zato ga niso ustrelili. Vse ga je zasledovalo, pa zbal se se ga in šele po dolgem času je padel. Gospodarja ne morejo zaslediti, ker ni imel številke. Tako bi moral pa priti pred sodišče pes sam in smo radovedni, kako bi se zagovarjal. Zagovor bi menda bil, da ni imel slabega namena in z ugrizi ni hotel nihogar »zbantirati« in najbrž bi bil oproščen.

spanje. Jutri pojdeva, če ti je prav, skupaj proti Dobrovljam pa se znava še grede tja kaj pametnega pomeniti.«

Možic je imel svojo navado. Kadar je začutil, da mu leze pišča v glavo, ni hotel govoriti, ker se je bal, da bi mu jezik ušel in mu ga kaj polomil, kar bi po zdravi pameti ne bilo prav. Zato je kar naglo vstal, plačal in odkrevsal na svoje ležišče.

Jagra je obšla skušnjava, da bi šel k Jelenu na ples. Ko pa se je spomnil Cence, ki je morda na smrt bolna, je pustil to misel in se je tudi spravil spat.

Hude sanje so ga vznemirjale; plazovi so se trgali, mrtvi gamsi so moleli iz snega, pusti so škrahljali in noreli okoli njega in se mu režali sredi zasnežene planine.

Navsezgodaj se je že zbudil in ni mogel več zaspiti. Vstal je in se odpravil nazaj, ne da bi počakal na mojstra Gašparja; niti kake pošte mu ni pustil. Hotel mu je pokazati, da se ne piplje za njegovo prijateljstvo in da mu je malo mar novic, ki jih ta bojda ima zanj.

Ob ednajstih dopoldne je bil jagar že v Dobrovljah, kjer je obiskal svojo nekdanjo rednico, Gašparjevo sestro Cenco. Staro, napol gluho bablje mu je prišlo odpirat; bila je Barba, Gašparjeva dekla, ki jo je Gašpar Cenci po sili poslal, da je imela koga za postrežbo.

Ženski pa se nista kaj prida razumeli. Barba je

bila sitna in gluha, Cenca pa se je vedno kaj kregala in godrnjala.

Ko je stopil jagar v sobo, je našel Cenco napol sedečo in naslonjeno na blazine. Nekaj trenutkov ga je gledala, potem je vstala in ga z obema rokama prijel za desnico in jo nežno stisnila. Na prvi pogled je spoznal, da ji ni tako hudo, kakor se je bal, da ji je. Očitno je bilo, da ji je veselje, ki ga je imela s svidenjem, dobro delo. Sicer je morala zopet vesti toda govorila je kar v enem in tako živo kakor prej kdaj, ko je bila še zdrava.

Ker Barba jagru ni kar hitro postregla, se je Cenca razburila in jela kregati, tako da jo je začelo dušiti. Jagar ji je pa govoril z mehkim glasom, kakor ga pri njem nisi bil vajen, in jo je potolažil. Nasmehljala se mu je in se pomirila.

Več ko dve uri je ostal pri nji in se pogovarjal z njo. Ko ji je pripovedoval o svoji nesreči z gamsi, se je razjokala in šele čez nekoliko časa je dejala trpko:

»Moj ubogi pob! Čisto zdelal se boš v planini. Grof bi pač lahko videl, kako težka je taka služba, in bi ti kako drugo dal. Zaslužiš jo.«

»Zadovoljen sem s to,« je rekel jagar.

»Pa jaz nisem. Take nisem mislila, ko sem grofa zate prosila. Pojdem še enkrat k njemu; mu moram povedati.«

Jagar je odkimal.

Da bi bolnice preveč ne utrudil, je šel popoldne

eden najbolj drznih in najboljših skakalcev Ray-Wood. Splezal je na 63 m visoko ograjo mosta in je skočil z glavo navzdol v vodo. Glavo si je sicer zavaroval s čelado, veter ga je v zraku obrnil in priletel v vodo tako nesrečno, da si je zlomil hrbtenico in je bil koj mrtev.

Zvočniki v tramvaju

Ravnateljstvo cestnih železnic v Melbourneu (Avstralija) si je prvo izmislilo novoto, ki jo bodo posnemali gotovo tudi po ostalem svetu. V vozove cestnih železnic je dala postaviti zvočnike, ki sporočajo občinstvu postaje ali prestopišča. Za to sporočanje skrbi vozač. Na ta način se sprevednik razbremenil in se lahko

Pri padcu se zadušila. V naselju Vaneče pri Puconcih se je zgodila v noči izredna smrtna nesreča. Katarina Horvat, 45letna posestnikova žena, se je mudila na gostiji in se je vračala pozno na večer sama proti domu. Na povratu ji je spodrsnilo na polzskem pobočju, padla je in udarila močno z glavo na tla, da je obležala nezavestna. Ko jo je našel drugo jutro njen mož, je že bila mrtva. Preiskava je dognala, da se je zarila ženska, ko je padla, z obrazom v raz-

močeno zemljo in se je v nezavesti zadušila, ker ni bilo nikogar, ki bi jo bil dvignil.

Obsojena mladoletna ubijalka. V soboto, dne 1. maja je obravnavalo mariborsko sodišče uboj v Veliki Poljani, kojega smrtna žrtev je postal 20 letni posestnikov sin Jožef Gjørkeš, ki je bil v pretepu zaboden v srca. Kot krivca sta bila obsojena 18 letnih Štefan R. na dve leti in 15 dni zapora, Ivan G. na eno leto in šest mesecev ter 15 dni zapora.

DRUŠTVENE VESTI

Tabor fantov in mož pri Materi božji na Ptujski gori za dekanije: Ptuj, Dravsko polje, Zavrč, Velika Nedelja, Jarenina, Maribor desni breg, Maribor levi breg in Slovenska Bistrica, bo v nedeljo 23. maja. Podroben program bomo še objavili. Vse župnije navedenih dekanij prosimo za sodelovanje, da bo tabor dostojna manifestacija katoliške in slovenske zavesti naših fantov in mož. Ob tej priliki bomo na najlepši način proslavili stoletnico knjige »Življenja srečen pot«, katero je veliki škof poklonil naši mladini.

Križeval pri Ljutomeru. Krajevna Kmečka zveza pri Sv. Križu priredi takoj po ranem sv. opravilu 9. maja v Slomšekovi dvorani gospodarsko predavanje, kjer bo govoril o raznih perečih gospodarskih vprašanjih kmečki strokovnjak. Pridite torej vsi stanovski tovariši, da si postavimo smernice za bodoče delovanje ter se vzdramimo za naš kmetijski pokret, katerega bomo dosegli edino v naši stanovski organizaciji Kmečki zvezi. Torej v nedeljo 9. maja na svidenje v Slomšekovi dvorani!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Veliko zanimanje vada za igro »Jurij Kozjak«. Prva predstava bo v nedeljo 9. maja po večernicah, druga na predvečer birme v ponedeljek 10. maja ob osmih zvečer, obakrat na prostem pred cerkvijo. Sodeluje 115 ljudi. Nastopi s konji, romarske procesije, napad Turkov, petje, zvonjenje, bučanje orgel, koralni spev menihov, zahvalna pesem: to bo vsekakor senzacija nad senzacijo. Za ogrom-

bolj posveti svoji službi občinstvu. Novoto bodo preizkusili najprvo na posameznih progah. Če se bo obnesla, jo uvedejo po vseh avstralskih mestih.

Nova past za žuželke

V južnoafriških sadovnjakih sedaj preskušajo nov aparat, ki je tako narejen, da more v najkrajšem času poloviti ogromno množino škodljivih žuželk. Ta aparat je tri in pol metra visok in votel steber, ki ni težak ter ga lahko naglo prenašajo, kamorkoli bi bilo potreba. Na vrhu stebra je pritrjen žaromet, ki širi okoli sebe močno zelenorumenkasto luč. Ta luč ima ponoči tako lastnost, da že na velike daljave mami in vabi k sebi velike mno-

malo v trg, obljubil pa je, da se vrne in da ostane čez noč pri njej. Cenco je to tako ganilo, da so se ji ulile solze in mu je rekla, da nikoli ni kakega človeka tako rada imela kakor njega.

Jagar pa ni ostal samo to noč, ampak še tudi ves naslednji dan in tudi drugo noč pri svoji rednici. Ta se je vedno zopet spominjala njegovih otroških let v Črnem borštu, toda nečaj, kar bi bila rada povedala, ji ni in ni hotelo z jezika. Večkrat je s presunljivim pogledom obstala na obrazu mladega moža in ga gledala, kakor da preži na nekaj. Ko je v pogovoru mimo grede omenil, da je v mestu srečal Gašperja, je obstrmela in iznenadeno vprašala:

»Ali ti je kaj povedal?«

»Povedal, da! Tisto, da ste mi zapisali,« je dejal odkrito; »pa me ne veseli.«

»Zakaj ne? Ali ti je premalo?«

»Zlomka, saj nisem tako na denar! Zaradi mene si lahko sto let učkate.«

»Moj ljubi pob!« je zahtela, več pa ni mogla reči, ker jo je posilil kašelj in jo je spet začelo dušiti. Pozneje je vprašala:

»Ali ti je Gašpar še kaj drugega pravil? Gašpar rad čenča.«

»Namigoval je že tako, kakor da še kaj ve; povedal pa ni. Ga nisem silil.«

»Gašpar je star osel; dela se, kakor da je Bog ve kaj, ne ve pa ničesar,« se je jezila Cenca.

Zopet je minulo nekaj časa. Cenca je jela trdo

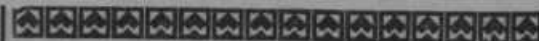
ne žrtve, ki so s temi v zvezi, nas boste najlepše poplačali s svojim obiskom. Na svidenje!

Sv. Vencel pri Slov. Bistrici. »Narodna knjižnica« priredi v nedeljo 9. maja igro v treh dejanjih »Po trnju do cvetja«. Vsi vijudno vabljani!

Sv. Jurij ob Taboru. Naše Kat. prosvetno društvo deluje z vsemi močmi. Celo zimo smo imeli prosvetne večere, na katerih so razni predavatelji predavali o raznih koristnih rečeh, imeli smo tudi skioptična predavanja (Evharištični kongres v Ljubljani i. dr.). Igrali smo igre: »Zgubljena ovca«, Medvedovo dramo »Črnošolec«. Igra je lepa in nobenemu ni bilo žal, da jo je šel gledat. Igralci so vloge rešili prav dobro in so bili nagrajeni za svoj trud z burnim odobravanjem gledalcev. Ker pa marsikateremu ni bilo mogoče pretekdo nedeljo v Katoliški dom na igro, se igra »Črnošolec« ponovi na praznik Vnebohoda ob treh popoldne. Vabimo vsakega, ki še

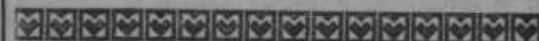
Odprta noč in dan so greba vrata.

Sv. Rupert v Slov. gorah. Dne 14. aprila smo položili k večnemu počitku truplo blagopokojnega Franca Lužnik, bivšega kmeta v Spodnji Vohičini. Bil je svoj čas skrben gospodar, do smrti dober katoličan in mnogo let stalen naročnik »Slovenskega gospodarja«. Zapuščil je dolino solz v 74. letu svoje starosti. Zvonovi, katere je rajni pred 15 leti s svojimi konji pomagal pripeljati iz livarne iz Maribora,

Za sv. birmo —

molitvenke in rožnive v knjigarni Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v Ptuju. — Kupujte katoliške molitvenke v katoliških knjigarnah.

ni igre videl, da jo pride pogledat. Vstopnina je zelo znižana radi ponavljanja in stane prvi sedež 6 Din, drugi 4 Din, stojlišče 3 in za otroke 2 Din.

Velenje. Prosvetno društvo v Velenju vijudno vabi, da bi v velikem številu posestili v nedeljo 9. maja in 23. maja ob treh popoldne v društvenem domu narodno igro »Revček Andrejček«. To bo zadnja igra v tej sezoni in se bo ves čisti dobiček daroval gasilski četi v Šaleku, da se ji omogoči nakup brizgalne. Zato ste prav vsi vabljani!

Vojnik. Po uspelem materinskem dnevu smo se začeli pripravljati za veliki farni dan, v okviru katerega bomo igrali Drabosnjakovo »Kristusovo trpljenje«. Nastopilo bo okoli dve sto igralcev. V nedeljo je bilo v »- namen zborovanje, ki se ga je udeležilo ogromno število fantov in deklet. Kdor se zborovanja ni mogel udeležiti, se lahko še prikladi za sodelovanje. Po 9. maju začnemo z rednimi vajami.

so mu za plačilo zapeli turobno pesem. Domači moški pevski zbor mu je zapel žalostinke pri slovesu od doma in pri odprtem grobu. Da je bil rajni splošno čislán, je pokazala številna udeležba pri njegovem pogrebu in mnogi nagrobni venc. Pogrebci so zložili 100 Din za afrikanke misijone. Darovalci se naj zavedajo, da so na visoke obresti naložili ta denar. Najlepša hvala!

požirati, potem je nenadoma dejala s čisto drugim glasom:

»Anza, ne smeš mi zameriti, če sem ti storila kako krivico!«

»Kaj neki!« je odvrnil.

»Jaz sem bila strašno huda, ko te je moj rajni dal h komedijantom. Pa saj veš, kako sam svoj je bil.«

»To pač ni bilo kaj! Saj mi je bilo dobro pri cirku, in kar ugajalo mi je. Še danes bi bil tam, ko bi mojster Oštir tako nanagloma ne bil umrl, da smo se vsi razleteli.«

»Pa bi ti bila morala potem, ko si se vrnil in me prišel vprašat, pri sebi obdržati ali ti pri grofu kako boljo službo izprositi.«

»Moja služba je dobra. Veselila me je do zadnjega, ko me je zadela ta nesreča z gamsi.«

Beseda se ni sukala tako, kakor bi bila Cenci po volji. Vedno zopet se ji je izmuznila, ko je že upala, da si bo odvalila kamen, ki ji je ležal na srcu in jo moril.

Drugo jutro, ko se je jagar poslavljal, je še enkrat poizkusila. Z obema rokama ga je držala za desnico in je rekla s drhtečim glasom:

»Anza, ali mi boš ohranil lep spomin, ko bom umrla?«

»Bom,« je obljubil. »Dobri ste mi bili.«

»Ko bi pa le bilo kaj, kar bi mi moral odpustiti?«

»Nimam kaj, da bi vam odpustil.«

Laporje. Prijetne pomladi se vse raduje, mlado in staro. Prav tako se je je veselila komaj 82 letna Marija Gumzej, rojena Uršič, katero je iz naše sredine iztrgala ljubečemu možu in peterim otročičkom kruta smrt. Komaj po osmih dnevih boleznih je za vedno zatislila svoje oči, sprevidena s tolažili svete vere. Bila je mirna, delavna ter povsod priljubljena. Pri hiši žalosti je spregovoril g. Brglez. Pogreb je vodil naš rojak č. g. župnik Pirš ob asistenci g. konzistorialnega svetnika in dekana Ozimiča Jožef. Ob odprtem grobu se je poslovil z lepimi, v srce segajočimi besedami njen sorodnik g. župnik Pirc. Naj v miru počiva! Žalujemočemu možu in sorodnikom naše iskreno sožalje!

Poljčane. V nedeljo 18. aprila je za vedno zatislil trudne oči g. Anton Knaflič, bivši trgovec in župan v Lušečki vasi. Z njim smo zgubili letos že drugega, lahko rečemo nenadomestljivega moža. V življenju je bil težko preizkušen; bil je pravi svetopisemski mož potrpežljivosti in boguvdanosti. Ni tožil, ampak zaupal je v Boga in delal. Vedno je bil v vrstah dobrih, zavedno katoliških Slovencev. Ogladalo vsem v vsem! Moč v trpljenju je dobival v cerkvi. Sv. maša in skoro dnevno sv. obhajilo sta bila temelj delu v njegovem zasebnem in javnem življenju, prav posebno pa krepilo v stiskah. Tako je tudi vzgojil svoje hčerke. V zadnji boleznih, že duševno in telesno izčrpan, je sv. popotnico prejel s tako pobožnostjo in premagovanjem, da je ganilo človeka. Pogreb je pokazal, kako smo ga spoštovali in ljubili. Počivaj v miru! Ostalim naše sožalje!

Sv. Jurij ob Taboru. Smrt že mnogo let ni tukaj tako urno kosila, kakor letos, kajti v štirih mesecih je umrlo 12 odraslih. Za vedno sta nas zapustila vžitkarja Krašovic Valentin, 85 let star, iz Tabora, in 88letna Plaznik Marija (Jamšca) iz Šmiklavža, iz Podloga pa 79letna Steiner Ana. Tudi 77letni vžitkar Blatnik Jakob (Pistotnik) iz Tabora je šel po večno plašilo. Tem prištevamo tudi 73letno Šmonovo mater, ki je bila vsej župniji znana vsled svoje lepe in glasne molitve v cerkvi. Nepričakovano so nas pa zapustili: 35letni posestnik iz Kaple Štorman Vinko, ki ga je do smrti povozil avtomobil, 50letna Zakonjšek Franciška, zadeta od kapl, in 60letni gospod Karol Kumer (Pišel-

Zene zamorejo po večkratni nosečnosti z dnevnno uporabo pol kozarca naravne

FRANZ - JOSEFOVE

grenčice, užite na tešče želodec, doseči lahko izpraznjenje črevesja in urejeno delovanje želodca.

FRANZ - JOSEFOVA

voda — je davno preskušena, najtopleje pripočana in se dobiva povsod.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

birt), gostilničar in posestnik v Kapli, ki je tudi umrl hitre smrti. V vrsto vseh teh je stopila tudi 56letna Bukovec Antonija, ki je zapustila poleg moža še sedem otrok. Pred enim tednom smo pa pokopali 70letnega vzglednega gospodarja iz Ojstriške vasi Juhart Jožefa, znane pod imenom »Blaže«. Bil je dolgoletni naročnik »Slovenskega gospodarja« in mnogo let odbornik naše Kmečke hranilnice in posojilnice. Izmed mlajših si je pa smrt izbrala 27letnega šoferja in posestnika Hanžič Leopolda, in pa 38letno trpinko Nemivšek Marijo, po domače Križnikovo Micko. Kot članici Marijine družbe so ji dekleta preskrbela častno spremstvo na

njeni zadnji poti. Njej in vsem drugim naj sveti večna luč!

Vojnik pri Celju. V torek popoldne smo pokopali Balbino baronico Wittenbach. Pogreb je pričal, kako je njeno 28 letno vzgojno delo pri nas uspelo. Piementa rajnica se ni udeleževala pri nas le kot učiteljica, temveč je posegla tudi v javno življenje z društvenim življenjem. Saj je mnogo let vodila prireditve Prosvetnega društva in vneto pomagala pri cerkvenem petju. Kot osebnost je bila markantna postava v Vojniku. Verska vnema, prava pobožnost, dobrotljivost in živa poklicna delavnost so jo označevale. Na pogrebu, h kateremu so se zgrnile velike množice ljudi iz fare in od drugod, so bili tudi njeni stanovski tovariši in tovarišice iz domačih in sosednjih šol. Poslovil se je od nje g. Vrtačnik, upravitelj tukajšnje ljudske šole in predsednik pevskega zbora »Vojnik« v jedrnatem govoru, v katerem je posebno podčrtal njeno vzgajanje mladine v verskem duhu. Pevski zbor je pod vodstvom g. Šoparja občuteno zapel »Vigrede« in »Nad zvezdami«. Ob grobu je plakala sestra Judita. Z žalostjo v srcu so se pogrebeli razhajali.

Prevalje. Dne 9. maja se vrši po prvi sv. maši redni občni zbor Kmečke zveze v Krištanovi dvorani na Fari, z zanimivom sporedom. Kmetje, ako vam je kaj do svojega že itak obubožanega stanu, ki je vas poprej JNSarski tlačanski režim viačil po svojih tračnicah in ni dopustil vam stanovske organizacije, prepotrebne Kmečke zveze. Zato vas Kmečka zveza poziva, da se vsak kmet občnega zbora prav sigurno udeleži in da privede s seboj 8 svoje prijatelje in tudi znance.

Prevalje. Slaba letina se nam obeta. Dež, ki moč zemljo že precej časa, je povzročil, da bodo morali kmetje ozimino predvsem pa rž preorati. Kamor prideš, ti kmetje s tugobo pripovedujejo, da še letos, lani vsejana ozimina skoro ni prav nič pognala. Slično je tudi s sadnim drevjem, ki že tupatam skuša cveteti, pa ven-

dar vsled premrzle klime ne more. Že lansko leto je bil pridelek skrajno slab in če bo še letos tako, bo pa za kmeta skrajno slaba. — V »Slovenca« se je zaletel. Pred dnevi se je mudil v svojem rojstnem kraju petomajski kandidat JNS g. Karel Doberšek. V neki trgovini je dobil v roke »Slovenca« ter se je že kar pri prvi strani izrazil takole: »Slovenec« je pa popolnoma izgubil svojo linijo. Mnenja smo, da »Slovenec« ni izgubil svoje linije, pač pa g. Doberšek.

S Pohorja. Nekje je bila dobrodelna prireditel, na katero so p. t. prireditelji vabil z velikanskimi in kričečimi plakati. Vabljeni iz soseščin so se kajpada odzvali. Vreme je bilo naravnost krasno, izlet mikaven, program zapeljiv, posebno proti koncu. Kdo se ne bi odzval! Za konec programa se je seveda bilo treba oborožiti s šimi-čevlji in z nežnimi šolenčki. Kako in kaj so igrali, nas ne zanima. Ko je prvi del programa minil, je dobila glavno besedo cigomiga. Kdo se ne bi zavrtel, če je na narodni in dobrodelni prireditvi tako veselo? Veselje pa je na žalost kratko. Vse prehitro mine in tako

»Gašpar ti bo povedal, ko bom umrla.«
»Dolgo boste še živeli. Kar mi Gašpar ima povedati, mi ni mar. Gašpar naredi iz muhe celega konja.«

Globoko si je oddahnila in je pomolčala. Potem je zastokala in skoraj zavpila:

»Ne, ne bom umrla, nočem umreti. Na Gašparjeve čenče ne daj nič! Gašpar ne ve ničesar, vse ve le napol. Jaz ti bom povedala, tebi bom povedala vse. Ne, danes še ne; drugič! Toda odpustiti mi moraš.«

Začudeno jo je gledal. Njegov pogled jo je splašil. Boječ je hitela:

»Nikar si kaj ne misli! Nič posebnega ni. Zbogom! Če mi bo huje, ti bom poslala pošto. Tedaj pridi takoj!«

»Kmalu pridem,« je obečal. »Ko utegnem, pridem spat. Zbogom, mati!«

Dal ji je srečo in naglo odšel.

Uro navrh je bil jagar že daleč v dolini. Strumno jo je mahal. Od časa do časa pa je stopil počasneje ali je celo obstal. Zmedene misli so se mu podile po glavi. Na kaj je Cenca namigovala? Kaj je hotela povedati? Kaj je skrivala? Kaj je skrival Gašpar? Biti mora skrivnost, ki se tiče njega, jagra. Kaka?

Tuhtal je in tuhtal, pa ni pretuhtal. Tedaj se mu je posvetilo. Kaj, ko bi Cenca ne bila samo rednica njegova, ko bi bila njegova — prava mati? Da gozdar, njen mož, ni bil njegov oče, to je vedel za

gotovo. Ta je bil nanj vedno hud in se je z ženo zaradi njega večkrat prepiral. Hote' ga je spraviti iz hiše in ga je nazadnje res dal h komedijantom. Saj je rad šel, ker so mu bile cirkuške umetnije po volji. Cenca se je takrat bridko jokala. Takrat in tudi pozneje — in zmerom rau je bila kakor prava mati.

In zdaj mu je tudi vse zapisala: hišo, zemljo, denar. Kakor prava mati...

Toda prestara je, da bi bila njegova mati.

Hm! Pravzaprav niti ne.

Toda oče — kdo je potem njegov oče?

To bo tista skrivnost, ki mu jo je hotela danes povedati, pa je ni spravila z jezika.

Čim bolj je premišljal, tem bolj je verjel, da je tako, tem bolj se je tudi vznemiril. Ko pride prihodnjič, jo bo kar naravnost vprašal... Nak, ne! Tega ne! Ko bi le ne bilo tako, bi se moral sramovati, da je kaj takega mislil. Če pa je le res, mu bo že sama povedala.

Okoli poldneva je prišel v Kaplo. Odtod je prvič zagledal Šmarske planine in Hude peči. Težke snežene plasti so jih pokrivalo in tako tuje so se mu zdele, kakor da niso njegove, ki jih je tako ljubil...

Zopet moram domov v samoto, kjer so pod belimi grobovi pokopani moji gamsi...

Kako mu bo hudo, ko bo prišla vigred in se bo sneg stajal in odgrnil trupla ljubih mrtvih živali!

(Dalje sledi.)

žine žuželk. Toda ti škodljivci, kateri se približajo tej luči, so kar izgubljeni, kakor hitro so ji dovolj blizu. V stebriču je namreč montiran še drugačen aparat, kateri sesa vase zrak z veliko silo, tako nekako kakor aparat za pobiranje prahu. Kakor hitro torej žuželka priletí dovolj blizu, jo zagrabí zračni vrtinec ter jo potegne v aparat. Na dnu stolpca je prostor, kjer se zbira ta nesnaga, katero potem pobero in jo zažgo. Ta aparat bo uničil milijone škodljivih žuželk, katere pokončavajo južnoafriško sadjarstvo. Samo na ozemlju južnoafriških zveznih držav žuželke na sadju vsako leto naredo škode za 250.000 funtov šterlingov.